

การขออนุญาตเปิดปั๊มนขนาดเล็กในหมู่บ้าน

ปื้มน้ำมันหยอดเหรียญแบบอัตโนมัติ เข้าลักษณะธุรกิจ “การประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2”

การขออนุญาต

1. ผู้ประกอบกิจการจะต้องแจ้งการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2 ตามแบบ ธพ.น1 ต่อกรมธุรกิจพลังงาน ในกรณีที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ หรือแจ้งต่อสำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพื้นที่นั้นๆ เช่น อบต. เทศบาล
2. ผู้ประกอบกิจการต้องดำเนินการยื่นขอจดทะเบียนเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2543 ต่อกรมธุรกิจพลังงานจังหวัด
3. ผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงฯต้องตั้งภายในเขตของสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภท ก ที่มีมาตรฐานความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2542 กล่าวคือผู้จำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงต้องตั้งห่างจากเตาไฟหรือที่ทำการหุงต้มและแนวเขตสถานีบริการอย่างน้อย 3 เมตร โดยรอบ ต้องมีทรายในปริมาณไม่น้อยกว่า 200 ลิตร เก็บไว้ในบริเวณใกล้เคียงกับน้ำมันเชื้อเพลิง และสามารถนำมาใช้งานได้สะดวกตลอดเวลา และต้องมีถังดับเพลิงผงเคมีแห้งหรือน้ำยาดับเพลิงขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า 6.80 กิโลกรัมและเป็นชนิดที่ใช้ดับเพลิงอันเกิดจากน้ำมันเชื้อเพลิงโดยเฉพาะ จำนวนไม่น้อยกว่า 2 ถัง เพื่อเตรียมไว้สำหรับดับเพลิงและผู้ประกอบกิจการต้องเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินที่ตั้งสถานีบริการและต้องไม่อยู่ในเขตห้ามประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

เอกสารที่จำเป็น

เอกสารที่ต้องใช้ในการยื่นขอกับทาง อบต. หรือ เทศบาล

- เอกสาร ธพ.น.1
- สำเนาบัตรประชาชน (เจ้าของตู้)
- สำเนาโฉนดที่ดินหรือใบแสดงสิทธิในที่ดิน
- สำเนาบัตรประชาชนของเจ้าของที่ดิน (ใช้ในกรณีที่เจ้าของตู้ไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดิน)
- หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดินในการประกอบกิจการน้ำมัน
- รูปถ่ายตู้น้ำมัน
- แผนที่สังเขปแสดงสถานที่ประกอบกิจการ
- แผนผังการติดตั้งตัวตู้จำหน่ายน้ำมันหยอดเหรียญ
- หนังสือมอบอำนาจ (กรณีเจ้าของตู้ไม่ได้ไปดำเนินการเอง)
- สำเนาบัตรประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ (กรณีเจ้าของตู้ไม่ได้ไปดำเนินการเอง)

หลักฐานการยื่นขออนุญาตเปิดปั๊มน้ำมันขนาดเล็กในหมู่บ้าน(ปั๊มน้ำมันขนาดเล็กในหมู่บ้าน)

ผู้ขออนุญาต.....ที่อยู่..... หมู่ที่..... ต..... อ.....

จ..... ประกอบการที่..... หมู่ที่..... ตำบล.....แก่งเสี้ยนอำเภอเมือง.....จังหวัดกาญจนบุรี

รับเอกสารหลักฐานประกอบ ตามเลขที่ลงรับ.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ดังนี้

ลำดับ	รายการเอกสารหลักฐานประกอบ	จำนวน ชุด	จำนวน แผ่น	หมายเหตุ
๑	คำขออนุญาต			
๒	สำเนาโฉนดที่ดิน / น.ส.๓ / ส.ค.๑ เลขที่.....			
๓	สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้ขออนุญาต			
๔	สำเนาทะเบียนบ้านผู้ขออนุญาต			
๕	หนังสือมอบอำนาจ(กรณีเจ้าของผู้ไม่ได้ไปดำเนินการเอง)			
๖	สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้มอบอำนาจ			
๗	สำเนาทะเบียนบ้านผู้มอบอำนาจ			
๘	หนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดินในการประกอบกิจการน้ำมัน			
๙	ภาพถ่ายตู้ปั๊มน้ำมัน			
๑๐	แผนที่สังเขปแสดงสถานที่ประกอบการ			
๑๑	แผนผังการติดตั้งตัวตู้ปั๊มน้ำมันหนองเหรียญ			
๑๒	สำเนาหนังสือสัญญาเช่าอาคาร			
๑๓	สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล			
๑๔	หนังสือแสดงว่าเป็นผู้จัดการหรือผู้รับมอบอำนาจ			
	อื่น ๆ.....			

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้รับ

(.....)

(.....)

ตำแหน่ง.....

หลักเกณฑ์การประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายใหม่

การยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประกอบธุรกิจจำหน่ายน้ำมันหอยดหรือยและชนบัตร

หลักเกณฑ์การประกอบกิจการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายใหม่

ประเทศไทยมีกฎหมายจัดระเบียบควบคุมการเก็บรักษาตลอดถึงการบรรจุน้ำมันและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง เพื่อป้องกัน อคติภัย คือพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2474 ใช้บังคับตลอดจนเป็นเวลา 68 ปี ปัจจุบัน ความ เจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาการ ในด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้วิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว จึงได้มีการ ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2474 เนื่องจากไม่เหมาะสมกับสภาวะการณปัจจุบันและได้มีการ ประกาศใช้พระราช บัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2542 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มี โครงสร้างและเนื้อหาสาระที่สำคัญในการประกอบกิจการ เกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง ตามกฎหมายใหม่ดังนี้

คำนิยามที่เกี่ยวข้อง

“น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า น้ำมันปิโตรเลียมดิบ น้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันก๊าด น้ำมัน ดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่น และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์ ปิโตรเลียมอื่นที่เป็นของเหลวและใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือ เป็นสิ่งหล่อลื่น ตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“การมีน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะ เป็นกรณีไว้เพื่อจำหน่าย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้หรือเพื่อประการอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการทิ้งหรือปรากฏในบริเวณ ที่อยู่ ในความครอบครองด้วย

“สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเพื่อให้บริการน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ ยานพาหนะ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตสถานบริการ น้ำมันเชื้อเพลิงตลอดจน สิ่งก่อสร้าง ถัง ท่อ และอุปกรณ์ หรือ เครื่องมือต่าง ๆ ในบริเวณนั้น

“การขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยทางบก ทางน้ำ ทางท่อ หรือโดยวิธีการอื่นใด

“คลังน้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตามปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ หมายความรวมถึงบริเวณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เป็นเขตคลังน้ำมันเชื้อ เพลิงตลอดจนสิ่งก่อสร้าง ถังท่อและอุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่รวมถึงสถานที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้เป็นวัตถุดิบใน กระบวนการผลิต ในโรงกลั่นหรือผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า วิศวกรของกรมธุรกิจพลังงานหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการ

ตาม พระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมธุรกิจพลังงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมธุรกิจพลังงานมอบหมาย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

การประกอบกิจการ

กฎหมายได้กำหนดให้การประกอบกิจการเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งอยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ มี 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่ 1 ได้แก่ กิจการที่สามารถประกอบกิจการได้ทันที ตามความประสงค์ของผู้ประกอบกิจการ
2. ประเภทที่ 2 ได้แก่ กิจการที่เพื่อจะประกอบกิจการ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน
3. ประเภทที่ 3 ได้แก่ กิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะประกอบกิจการได้

ชนิดของน้ำมันเชื้อเพลิง

น้ำมันเชื้อเพลิง ที่ใช้ในการประกอบกิจการ มี 3 ชนิด คือ

1. ชนิดไวไฟน้อย มีจุดวาบไฟตั้งแต่ 60 องศาเซลเซียส ขึ้นไป ได้แก่ น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่น ฯลฯ
2. ชนิดไวไฟปานกลาง มีจุดวาบไฟระหว่าง 37.8-60 องศาเซลเซียส ได้แก่ น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบิน ฯลฯ
3. ชนิดไวไฟมาก มีจุดวาบไฟต่ำกว่า 37.8 องศาเซลเซียส ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันปิโตรเลียมดิบ ฯลฯ

ภาชนะที่ใช้บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง มี 5 ประเภท คือ

1. ขวดน้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยแก้ว ความจุ 0.5-1.0 ลิตร
2. ครอบง้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยพลาสติกหรือเหล็กเคลือบดีบุก ความจุไม่เกิน 20 ลิตร
3. ถังน้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยพลาสติกหรือเหล็ก ความจุไม่เกิน 227 ลิตร
4. ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยเหล็ก ความจุเกินกว่า 227 ลิตร ขึ้นไป
5. ถังขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิง ทำด้วยเหล็ก อลูมิเนียมอัลลอยไม่จำกัดปริมาณ

สถานที่ประกอบกิจการควบคุม

คลังน้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่ ที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณเกิน 500,000 ลิตรขึ้นไป

สถานที่เก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง มี 3 ลักษณะ ดังนี้

- (1) ลักษณะที่ 1 ได้แก่ สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด (ร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงรายย่อย) ประกอบด้วย น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก มีปริมาณไม่เกิน 40 ลิตร หรือชนิดไวไฟปานกลาง มีปริมาณไม่เกิน 227 ลิตร

หรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณไม่เกิน 454 ลิตร

(2) ลักษณะที่ 2 ได้แก่ สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด (โรงงานขนาดเล็กหรือเพื่อการเกษตร) ประกอบด้วยน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก มีปริมาณเกิน 40 ลิตร แต่ไม่เกิน 454 ลิตร หรือชนิดไวไฟปานกลาง มีปริมาณเกิน 227 ลิตร แต่ไม่เกิน 1,000 ลิตร หรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณเกิน 454 ลิตร แต่ไม่เกิน 15,000 ลิตร

(3) ลักษณะที่ 3 ได้แก่ สถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด (โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่) ประกอบด้วย น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก มีปริมาณเกิน 454 ลิตรขึ้นไป หรือชนิดไวไฟปานกลาง มีปริมาณเกิน 1,000 ลิตรขึ้นไป หรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณเกิน 15,000 ลิตรขึ้นไป แต่ปริมาณทั้งหมดต้องไม่เกิน 500,000 ลิตร

สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง แบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

(1) ประเภท ก ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบก ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ ที่ติดเขตทางหลวง ถนนสาธารณะ หรือถนนส่วนบุคคล ซึ่งมีขนาดความกว้างตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนดและเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ใน ถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน

(2) (สถานบริการติดถนนใหญ่)

(3) ประเภท ข ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบก ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ติดเขตถนนสาธารณะ หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้าง ตามที่กรมธุรกิจพลังงานประกาศกำหนด และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (สถานบริการติดถนนซอย)

(3) ประเภท ค มี 2 ลักษณะ ดังนี้

(3.1) ลักษณะที่ 1 ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบกที่มีการเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อยมีปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดิน (บัมถังลอยริมถนนขนาดเล็ก)

(3.2) ลักษณะที่ 2 ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่ยานพาหนะทางบกที่มีการเก็บ น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลาง หรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณเกิน 10,000 ลิตรขึ้นไป และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดิน (บัมถังลอยริมถนนขนาดใหญ่)

(4) ประเภท ง ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อยไว้ในถังน้ำมันเชื้อเพลิง (บัมหลอดแก้วมือหมุน)

(5) ประเภท จ มี 2 ลักษณะ ดังนี้

(5.1) ลักษณะที่ 1 ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่เรือที่มีปริมาตรการเก็บน้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณไม่เกิน 10,000 ลิตร และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดิน หรือถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งภายในโpacesเหล็ก (สถานบริการทางน้ำขนาดเล็ก)

(5.2) ลักษณะที่ 2 ได้แก่ สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่เรือที่มีปริมาตรการเก็บน้ำมัน เชื้อเพลิงชนิดไวไฟปานกลางหรือชนิดไวไฟน้อย มีปริมาณเกิน 10,000 ลิตร ขึ้นไป และเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเหนือพื้นดินหรือถัง เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ติดตั้งภายในโpacesเหล็ก หรือเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไวไฟมาก ชนิดไวไฟปานกลาง

หรือชนิดไวไฟน้อย ไวในถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดิน (สถานีบริการทางน้ำขนาดใหญ่)

(6) ประเภท จ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ให้บริการแก่อากาศยาน

ผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบกิจการควบคุมทั้ง 3 ประเภท ตามกฎหมายใหม่คือ พ.ร.บ.ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2542 จะสามารถตรวจสอบประเภทของกิจการควบคุม ภาชนะที่ใช้ในการบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งปริมาณของน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่จะมีไว้ในครอบครองในแต่ละ ประเภทได้จากตารางแสดงกิจการควบคุมประเภทที่ 1 ประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 กิจการควบคุมประเภทที่ 2

(เมื่อจะประกอบกิจการต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน)

การแจ้งสำหรับการประกอบกิจการควบคุม

- ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2 ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ธพ.น 1

- การแจ้งให้ปฏิบัติดังนี้

(1) ในเขตกรุงเทพมหานครให้แจ้ง ณ กรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน

(2) ในเขตจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้แจ้งสำนักงานพลังงานภูมิภาค หรือสำนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

- เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งแล้วให้ออกใบรับแจ้งตามแบบ ธพ.น 2 กรณีนอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้รายงานให้กรมธุรกิจพลังงานทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้ง

- การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการประกอบกิจการควบคุมประเภทที่ 2 ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ ธพ.น 1 ณ สถานที่แจ้งการประกอบกิจการควบคุมดังกล่าวข้างต้น